

ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ

ਫਾਲਸ਼ੋ, ਜੇ.

ਐਸ. ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਸਿੰਘ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ
ਬਨਾਮ

ਦਿੱਲੀ ਰਾਜ, ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

1953 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਨੰ. 16/ਡੀ

ਦਿੱਲੀ ਸਿਵਲ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ- ਦਿੱਲੀ ਮਾਈਨਰ ਮਿਨਰਲਜ਼ ਰੂਲਜ਼, 1938—ਕੀ ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਦੀਆਂ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾਵਾਂ ਅਤੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਥਿਤ * ਖੱਡਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਸਟੇਸ਼ਨ-ਅਜਿਹੀਆਂ ਖੱਡਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮ-ਦਿੱਲੀ ਮਾਈਨਰ ਖਣਿਜ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਜੁਰਮਾਨਾ-ਕੀ ਕਾਨੂੰਨੀ-ਵਿਧਾਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ-ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਸੋਧ-ਕੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਮੂਹ ਦੇ ਕਈ ਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੰਦਰਵਾਲ ਦਾ ਮੁੱਖ ਖੇਤਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਖੱਡਾਂ ਸਥਿਤ ਹਨ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗਠਿਤ ਸੂਬੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਮਾਈਨਰ ਮਿਨਰਲਜ਼ ਨਿਯਮ 1938, ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਦੀਆਂ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾਵਾਂ ਅਤੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਖਣਿਜਾਂ ਦੀ ਖੁਦਾਈ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹਨਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਖੱਡਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਿਯਮ 30 ਮਾਰਚ 1938 ਦੀ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖੱਡ ਪਰਮਿਟ ਨਿਯਮ ਹਨ।

" ਦਾ ਇਹ ਹੁਕਮ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਚੰਦਰਵਾਲ ਵਿਖੇ ਖੱਡ 'ਤੇ ਦਿੱਲੀ ਮਾਈਨਰ ਮਿਨਰਲਜ਼ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਲਗਾਇਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਖੱਡ ਪਰਮਿਟ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਯਮ ਦੀ ਸੇਧ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਮੂਹ ਦੇ ਕਈ ਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੇਧ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 221 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਭਿਆਨਕ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਹਟਾਇਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਰਿੱਟ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਅੱਗੋਂ ਅਰਦਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਢੁਕਵੇਂ ਨਿਰਦੇਸ਼, ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ। ਕਿ ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਲੰਬਿਤ ਹੈ, ਵਿਗਿਆਪਨ ਅੰਤਿਮ ਹੁਕਮਾਂ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਹੈ। 1560 ਰਾਇਲਟੀ ਵਜੋਂ ਵਸੂਲੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਿਰੁੱਧ ਜੁਰਮਾਨੇ ਵੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ।

ਹਰਦਿਆਲ ਹਾਰਡੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ।

ਬਿਸ਼ੰਬਰ ਦਿਆਲ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਆਰਡਰ

ਫਲਸੌ, ਜੇ. ਫਲਸੌ, ਜੇ. ਇਹ ਇੱਕ ਖੱਡ ਠੋਕੇਦਾਰ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਚੀਫ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕਲੈਕਟਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਅਪੀਲ, ਮੈਂ ਰੁਪਏ ਦਾ ਚਾਰਜ ਲੈ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। 520 ਰਾਇਲਟੀ ਅਤੇ ਰੁ. 16 ਫਰਵਰੀ 1949 ਨੂੰ ਕਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਖੱਡ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਪਰਮਿਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਚੰਦਰਵਾਲ, ਦਿੱਲੀ ਸਿਵਲ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਖਾਸ ਖੱਡ ਵਿੱਚੋਂ 72,000 ਘਣ ਫੁੱਟ ਚੱਟਾਨ ਦੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖੁਦਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨੇ ਵਜੋਂ 1,040 ਰੁਪਏ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪੱਥਰ ਦੇ 20,000 ਘਣ ਫੁੱਟ. ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ, ਰੁ. 1,560, ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 98 ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ ਜਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਕਲੈਕਟਰ ਅਤੇ • ਚੀਫ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਬਾਰੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਪਹਿਲਾ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹੁਕਮ,

ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ ਉਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਖੱਡ ਸਥਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਾਂਤ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਕੁਝ ਅਧਿਐਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ

ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਾਉਣ

ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਿੱਚ

ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਾਂਤ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਵਿਸਥਾਰ ਲਈ ਉਪਬੰਧ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਨਵੇਂ ਸੂਬੇ ਦਾ ਇਲਾਕਾ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਏ' ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦਾ ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਤਹਿਸੀਲ ਅਤੇ ਮਹਰੌਲੀ ਦਾ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੁਆਰਾ ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ ਸਮੇਤ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਵੇਂ ਸੂਬੇ ਦੇ ਬਣਨ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਮੁਨਾਸਿਬ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ।

ਜਾਮਨਾ ਦੇ ਪੂਰਬ ਦਾ ਇਲਾਕਾ, ਜੋ ਕਿ ਹੁਣ ਤੱਕ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਪ੍ਰਾਂਤਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੀਮਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਾਂਤ ਦੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ 1915 ਦਾ ਦਿੱਲੀ ਲਾਅਜ਼ ਐਕਟ VII ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਪ੍ਰਾਂਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਐਕਟ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ I, ਜਿਸਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਹੈ "ਦਿੱਲੀ ਸੂਬੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਖੇਤਰ" ਵਿੱਚ 65 ਪਿੰਡਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਲਾਅਜ਼ ਐਕਟ, 1912 ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਏ' ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਲਈ ਅਨੁਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨ , * * * ਹੋਣਗੇ।

ਅਨੁਸੂਚੀ I ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੋਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਉਕਤ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਅਨੁਸੂਚੀ II ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਹੈ "ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਾਂਤ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਉਸ ਪ੍ਰਾਂਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ" ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ 1887 ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇੱਕ ਤੀਜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ 1915 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਹੈ "ਆਗਰਾ ਅਤੇ ਅਵਧ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਪ੍ਰਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਾਂਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਰਹਿਣਗੇ" ਅਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਕਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸੰਯੁਕਤ ਪ੍ਰਾਂਤ ਭੂਮੀ ਮਾਲ ਕਾਨੂੰਨ, 1901 ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚੀ III ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਰਹਿਣਗੇ।

ਅਨੁਸੂਚੀ I.

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਕੇਸ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਕਿ 1915 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ 1 ਵਿੱਚ ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ 13 "ਚੰਦਰਵਾਲ" ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਖੇਤਰ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਖੱਡ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਸਥਿਤ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ, ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹੈ ਅਤੇ "ਚੰਦਰਵਾਲ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਖੇਤਰ ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਪ੍ਰੋਵਿੰਸਜ਼ ਲੈਂਡ ਬਨਾਮ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜਾਪਦੀਆਂ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਚੰਦਰਵਾਲ" ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਖੇਤਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਖੱਡ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਅਤੇ ਮੂਲ ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਾਂਤ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਥਿਤ ਹੈ। ਜਮਨਾ ਦੇ ਪੱਛਮ ਜਾਂ ਸੱਜੇ ਕੰਢੇ 'ਤੇ, ਅਤੇ 1912 ਦਾ ਦਿੱਲੀ ਗਜ਼ਟੀਅਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਦਿੱਲੀ ਅਜੇ ਵੀ ਇੱਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸੀ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਮਨਾ ਦਿੱਲੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਪ੍ਰਾਂਤ ਦੇ ਗੁਆਂਢੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੀਮਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਛਾਉਣੀ, ਸਿਵਲ ਸਟੇਸ਼ਨ, ਸ਼ਹਿਰ ਅਤੇ ਉਪਨਗਰਾਂ ਦਾ ਨਕਸ਼ਾ ਵੀ, ਜੋ ਗਜ਼ਟੀਅਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੰਦਰਵਾਲ ਦੇ ਪਿੰਡਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਕਿਉਂਕਿ 1915 ਦੇ ਐਕਟ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਸੰਯੁਕਤ ਪ੍ਰਾਂਤਾਂ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੌਜੂਦਾ ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਾਂਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੰਭਾਵਤ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਚੰਦਰਵਾਲ ਨਾਮ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਆਈਟਮ 13 ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਚੰਦਰਵਾਲ ਨਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪਿੰਡ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਾਂਤ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਹਰਦਿਆਲ ਹਾਰਡੀ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਰਤਾ ਲਈ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਚੰਦਰਵਾਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਸਿਵਲ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਚੰਦਰਵਾਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਿੰਡ ਤਿਆਰਪੁਰ, ਜੋ ਕਿ ਸਿਵਲ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਚੰਦਰਵਾਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸਾਲ 1912 ਵਿੱਚ ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਾਂਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ 1915 ਵਿੱਚ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਿੰਡਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਤੱਖ ਟਕਰਾਅ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਲਝਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਖੋਜ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਖੋਜ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਤਿਮਾਰਪੁਰ ਅਤੇ ਚੰਦਰਵਾਲ ਦੇ ਮੁੱਖ ਹਿੱਸੇ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਾਂਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ 1912 ਵਿੱਚ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ 1915 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ I ਵਿੱਚ ਨਾਮ ਦਰਿਆ ਦੇ ਪੂਰਬੀ ਕੰਢੇ ਦੇ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਭਾਗਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਕਿਸੇ ਦੂਰ-ਦੁਰਾਡੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਚੰਦਰਵਾਲ ਦੇ ਮੂਲ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਆਪਣਾ ਰਾਹ ਬਦਲ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਦੀ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਤਿਮਾਰਪੁਰ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਚੰਦਰਵਾਲ ਅਤੇ ਤਿਮਾਰਪੁਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨਦੀ ਦੇ ਪੂਰਬੀ ਕੰਢੇ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਯੁਕਤ ਪ੍ਰਾਂਤ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਨ ਜਦੋਂ ਇਹ ਖੇਤਰ 1915 ਵਿੱਚ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ 1915 ਅਤੇ 1916 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਮਾਲ ਅਸਟੇਟ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਚਰਗਾਹ ਸ਼ਾਮਲੀ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਚੰਦਰਵਾਲ ਅਤੇ ਤਿਮਾਰਪੁਰ ਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਵਜ਼ੀਰਾਬਾਦ, ਸਾਦਤਪੁਰ, ਖੈਉੜੀ, ਗੁੜੀ ਮਾਂਦੋ, ਅਸਮਾਨਪੁਰ, ਚਵਿੰਡਾ, ਅੰਧਵਾਲੀ, ਕੋਤਵਾੜਾ, ਸਲੀਮਪੁਰ ਆਮਦ ਦਿੱਲੀ, ਸਲੀਮਪੁਰ ਕਾਹਾਵਰ, ਸਲੀਮਪੁਰ ਬੰਗਾ, ਜਾਫਰਾਬਾਦ ਆਦਿ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਿੱਸੇ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ।, ਅਤੇ ਔਲਦਾਨਪੁਰ। ਚਰਗਾਹ ਸ਼ਾਮਲੀ ਦੀ ਨਵੀਂ ਮਾਲ ਅਸਟੇਟ ਨਦੀ ਦੇ ਪੂਰਬੀ ਕੰਢੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਚੱਲਦੀ ਯਾਤਰਾ ਦਾ ਰੂਪ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਚਰਗਾਹ ਸ਼ਾਮਲੀ ਦੇ ਮਾਲੀਏ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ 1915 ਵਿਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਇਲਾਕਾ ਅਸਲ ਵਿਚ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ 1912 ਵਿਚ ਚਰਗਾਹ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਤੋਂ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।

ਕਿਉਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਚੰਦਰਵਾਲ ਦਾ ਮੁੱਖ ਖੇਤਰ ਕਿਹੜਾ ਹੈ

ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਸਿੰਘ; ਖੱਡਾਂ ਸਥਿਤ ਹਨ 'ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਜ਼ਿਲੇ ਵਿਚ ਅਤੇ ਮੂਲ- ਸਥਾਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਠਿਤ ਪ੍ਰਾਂਤ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿਚ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ' 1915 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ I ਵਿੱਚ "ਚੰਦਰਵਾਲ" ਨਾਮ ਨਾਲ ਵਰਣਿਤ ਖੇਤਰ, ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਫਾਲਸ਼ੋ, ਜੇ. -----ਚੰਦਰਵਾਲ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਜੋ ਕਿ 1915 ਵਿੱਚ ਯੂਪੀ* ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਂਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਬਾਹਰਲੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮਾਲ ਅਸਟੇਟ ਚਰਗਾਹ ਸ਼ਾਮਲੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਾਂਤ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਤੋਂ ਚਾਲੀ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਕਦੇ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ 'ਚੰਦਰਵਾਲ' ਵਜੋਂ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਸੀ ਅਤੇ ਪੱਛਮੀ ਕੰਢੇ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਸੀ। ਦਰਿਆ ਦਾ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਅਸਫਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਦੂਸਰਾ ਨੁਕਤਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਚੀਫ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਾ ਇਹ ਹੁਕਮ ਗ਼ੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਕਿ ਬੰਦਰਗਾਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਮਾਈਨਰ ਮਿਨਰਲਜ਼ ਰੂਲਜ਼ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਜਦਕਿ ਇਹ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਫੀ ਭੰਬਲਭੂਸਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰੋ ਪ੍ਰਾਈਟਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪਰਮਿਟ, ਜਿਸ ਦੀ ਦੇਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ, "ਪੰਜਾਬ ਮਾਈਨਰ" ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ

- ਵਿੱਤੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਖਣਿਜ ਨਿਯਮ

ਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, 23 ਦਸੰਬਰ 1933 ਦੀ ਮਿਤੀ"। ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮਿਟ ਸੀ. ਜਾਂ, ਪੰਜਾਬ ਮਾਈਨਰ ਮਿਨਰਲਜ਼ ਰੂਲਜ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਚੀਫ਼ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮਿਟ ਦਿੱਲੀ ਮਾਈਨਰ ਮਿਨਰਲਜ਼ ਰੂਲਜ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ 10 ਫਰਵਰੀ 1938 ਦੀ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਦਾ, ਮਿਤੀ 2 ਅਪ੍ਰੈਲ 1938। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਚੰਦਰਵਾਲ ਖੱਡਾਂ ਸਿਵਲ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ (1) (v) (ਏ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਨਿਯਮ ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਦੀਆਂ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾਵਾਂ ਅਤੇ ਦੇ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਖਣਿਜਾਂ ਦੀ ਖੁਦਾਈ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕਿਲਾ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਸਟੇਸ਼ਨ।

ਇਹ 26 ਜੁਲਾਈ 1947 ਦੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ 18 ਜੁਲਾਈ 1947 ਦੀ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ "ਕੁਲੈਕਟਰ, ਦਿੱਲੀ" ਸ਼ਬਦ "ਸੁਪਰਟੈਂਡਿੰਗ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਾਂਤ" ਲਈ ਬਦਲ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। . ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਰਮਿਟ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੁਣ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਤਲਾਬਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰਮਿਟ ਦਿੱਲੀ ਮਾਈਨਰ 'ਮਿਨਰਲਜ਼ ਰੂਲਜ਼' ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਬਲਕਿ 'ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 30 ਮਾਰਚ 1938 ਦੀ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖੱਡਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਮਿਟ ਨਿਯਮ। ਇਹ ਨਿਯਮ 1(2) ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਯਮ ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਸਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਖੱਡਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਸੂਚਿਤ ਖੇਤਰਾਂ, ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਸਟੇਸ਼ਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਪਰਮਿਟ ਸੁਪਰਟੈਂਡਿੰਗ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰੋਵਿੰਸ ਦੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮ I(v) ਵਿੱਚ ਬੇਦਖਲੀ ਧਾਰਾ ਨਾਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।)(a) ਦਿੱਲੀ ਮਾਈਨਰ ਮਿਨਰਲਜ਼ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ।

ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਦਾ ਸਵੀਕਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮਿਟ ਦਿੱਲੀ ਮਾਈਨਰ ਮਿਨਰਲਜ਼ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋ. ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਚੀਫ ਕਮ ਮਿਸ਼ਨਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਗਲਤ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਚੰਦਰਵਾਲ ਦੀ ਖੱਡ 'ਤੇ ਦਿੱਲੀ ਮਾਈਨਰ ਮਿਨਰਲਜ਼ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 'ਤੇ ਪਰਮਿਟ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਰਕਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੱਥਰ ਦੀ ਖੁਦਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਸਿੰਘ ਖੱਡ ਪਰਮਿਟ ਰੂਲਜ਼, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਵਾਬਦੇਹੀ
'ਏ. ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧ
ਨਿਯਮ 7 ਕਲਾਜ਼ (2) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੋ ਕਿ Z

ਦਿੱਲੀ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ-
ਅਤੇ ਹੋਰ

*

. -----ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗੀ

ਇੱਕ ਜੁਰਮਾਨਾ ਰਾਇਲਟੀ ਲਈ ਜੋ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ- _____ | ,

ਇਸਦੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਦਾ ਅੱਠਵਾਂ; ਧਨ - ਰਾਜੀ "

'*

ਹਰ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਚਾਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ

ਸੁਪਰਿਟੈਂਡਿੰਗ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਾਂਤ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ?'

ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਨਿਯਮ 5 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਸੁਪਰਿਨ ਟੈਂਡਿੰਗ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਦਿੱਲੀ ਮਾਈਨਰ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢੀਆਂ ਗਈਆਂ ਖੱਡਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਪਰਮਿਟ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਖਣਿਜ ਨਿਯਮਾਂ, ਇਹ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਖੱਡ ਪਰਮਿਟ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ "ਸੁਪਰਿਟੈਂਡਿੰਗ ਐਨ ਇੰਜੀਨੀਅਰ" ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਉੱਥੇ "ਦਿ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਦਿੱਲੀ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ . ਪਹਿਲੇ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਪਾਰਟੀਕੂਲਰ - ਨਿਯਮ ਦੀ ਇੱਕ ਸੋਧ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਮੂਹ ਦੇ ਕਈ ਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਖੱਡ ਪਰਮਿਟ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ । ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰੋ. ਜੇਕਰ ਸੁਪਰਿਟੈਂਡਿੰਗ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਰਕਾਰੀ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੀਆਂ ਖੱਡਾਂ ਲਈ ਪਰਮਿਟ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉਸ ਤੋਂ ਖੋਹ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਕੀ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿਚਲੀ ਧਾਰਾ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ-

“ਜੇਕਰ ਉਕਤ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾਵਾਂ ਜਾਂ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੱਡ ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਪਰਮਿਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੁਪਰਿਨ ਟੈਂਡਿੰਗ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਾਂਤ, ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜ਼ੈਡ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਜਾਂ ਸੌਂਪੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ , ਤਾਂ ਇਹ ਤਬਾਦਲੇ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਮੰਡਲ ਦਾ ਤਾਲਮੇਲ ਹੋਵੇ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ (ਅਜਿਹੇ ਅਪਵਾਦਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚੀਫ਼ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ

ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਸਿੰਘ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਦਿੱਲੀ ਬਨਾਮ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਲਈ ।

ਪ੍ਰਾਂਤ, ਪਰਮਿਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੁਆਰਾ- ਰਾਜ ਦਾ ਰਾਜ ? ਦਿੱਲੀ

ਅਤੇ ਹੋਰ

ਇਸਦਾ ਸਪਸ਼ਟ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ ਫਲਸ਼ੋ, ਜੇ. ਨੂੰ ਸਾਲ 1947 ਵਿੱਚ ਮਿਉਂਸਪਲ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੀਆਂ ਖੱਡਾਂ ਲਈ ਪਰਮਿਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੀਆਂ ਸਾਬਕਾ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਿੱਤੇ

ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਸੁਪਰਡੈਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਨੇ ਅਜੇ ਵੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖੀਆਂ। - ਵਿਦਵਾਨ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਕਿ ਖੱਡ ਪਰਮਿਟ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਦੇ ਵੀ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ 30 ਜਨਵਰੀ 1945 ਨੂੰ ਚੀਫ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ, "ਇੱਕ ਰੁਪਿਆ" ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਿਯਮ 5(a) ਅਤੇ 7(1) ਵਿੱਚ "ਅੱਠ ਅੰਨਾਂ" ਲਈ ਟਿਊਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੋਧ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖੱਡ ਪਰਮਿਟ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਕਾਪੀ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਚੀਫ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸੋਧ ਹੈ ਜੋ ਹੁਣ ਤੱਕ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਖੱਡ ਪਰਮਿਟ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਪਰਮਿਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੁਪਰਡੈਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਤੋਂ ਖੋਹ ਕੇ ਕੁਲੈਕਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। *tor*, ਇੱਥੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨਿਯਮ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ " ਸੁਪਰਿੰਟੈਂਡਿੰਗ ਇੰਜੀਨੀਅਰ" ਲਈ "ਕੁਲੈਕ ਟੋਰ" ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਨਿਯਮ 3 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮਿਟ ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਸੁਪਰਡੈਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਾਂਤ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਠੇਕੇਦਾਰਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਸੁਪਰਡੈਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ * ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਨਾਮ ਹਟਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤੋਂ - ਸੂਚੀ ਜੇਕਰ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਨਾ। 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ

ਸੂਚੀ ਅਣਚਾਹੇ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੋਕ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿਭਾਗ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਠੇਕੇਦਾਰਾਂ ਦੀ ਰਵਾਇਤੀ ਸੂਚੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼ੱਕੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਮੁਨਾਸਿਬ ਸਮਝਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਉਦਾਹਰਣ ਨਿਯਮ 9 (iii) ਹੈ

ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਅਤੇ ਵਿਸਫੋਟਕਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ 'ਸੁਪਰਿੰਟੈਂਡਿੰਗ f ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਾਂਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। *ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ* ਇਹ ਬਹੁਤ ਸ਼ੱਕੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਖੁਦਾਈ ਵਿੱਚ ਵਿਸਫੋਟਕਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਕੋਈ ਗਿਆਨ ਹੈ, ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਤਕਨੀਕੀ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ - ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਇਰਾਦਾ 'ਨਿਯਮ 7 ਧਾਰਾ-(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਰਮਾਨੇ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਅਥਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਸੁਪਰਡੈਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੀ ਥਾਂ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਸੀ। ਪਰਮਿਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖੱਡ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਕਿ ਖੱਡ ਪ੍ਰਤੀ ਮੀਟ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੁਪਰਡੈਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਾਰਜ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਜਾਣ ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਮ ਸੋਧ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ। ਘਟਨਾਕ੍ਰਮ. ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਦਿੱਲੀ ਮਾਈਨਰ ਮਿਨਰਲਜ਼ ਰੂਲਜ਼ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 98 ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ ਵਾਧੂ ਖੱਡਾਂ ਲਈ ਜ਼ਰਮਾਨੇ ਸਮੇਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਕਮਾਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ। ਖੱਡ ਪਰਮਿਟ ਰੂਅਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸੰਭਵ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਰਮਾਨੇ ਸਮੇਤ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮਾਂ 'ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ' ਦੇ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ-ਮਾਲ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

↑ ਧਾਰਾ 98 (ਬੀ) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ, "1 ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਚਤ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ/ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਅਤੇ, ਚੀਫ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ 23

ਜਨਵਰੀ 1953 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ, ਇਸਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ/ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜ਼ਰਮਾਨੇ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਖੱਡਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਮੀਟ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮੁੜ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। . ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਰਾਜ ਤੋਂ ਉਸ ਦੇ ਖਰਚੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ। ਵਕੀਲ ਦੀ ਫੀਸ ਰੁ. 100.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਮਨਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ